

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 czerwca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił Z. D. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz nie udowodnił 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach nie uwzględnił żadnego okresu z uwagi na brak świadectw pracy stwierdzających zatrudnienie w szczególnych warunkach, ustalił łączny staż sumaryczny na 21 lat, 1 miesiąc – 18 dni /19 lat, 4 miesiące, 23 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 8 miesięcy i 25 dni okresów nieskładkowych/.

/decyzja – k. 11 akt ZUS/

Z. D. w dniu 14 lipca 2016 r. złożył odwołanie od w/w decyzji i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury.

/odwołanie – k. 2 /

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 4/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca Z. D. urodził się (...)

/bezsporne/

W dniu 9 czerwca 2016 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. nienumerowane akt ZUS/

W okresie od 23 czerwca 1973 r do 31 sierpnia 1989 r wnioskodawca był zatrudniony w Spółdzielczym Kombinate Budowlanym (...) w Ł., w pełnym wymiarze godzin, na stanowisku kierowcy.

/kserokopia świadectwa pracy – k. nienum. akt ZUS/

W tym okresie jeździł pojazdami S., J., Kamaz. Woził materiały sypkie, piasek, tłuczeń, płyty. W przypadku awarii pojazdu kierowca brał udział w naprawie pojazdu. Wnioskodawca naprawiał samochód na pewno raz w tygodniu. Czasami naprawa trwała godzinę, a czasem dwa dni. Czasami dostawał samochód zastępczy. Transport odbywał się przez cały rok, nie raz więcej niż przez 8 godzin. Wnioskodawca był także konwojentem, pomagał przy rozładunku, zakładał haki.

/zeznania wnioskodawcy – e – protokół z dnia 11.10.2016 r 00:12:30 w zw. z e – protokołem z dnia 18 listopada 2016 r 00:15:32, zeznania świadka R. R. e – protokół z dnia 11.10.2016 r 00:21:37, J. J. e – protokół z dnia 11.10.2016 r 00:24:34 , P. P. - e – protokół z dnia 11.10.2016 r 00:28:12, J. K. e – protokół z dnia 11.10.2016 r 00:31:35, H. C. – e – protokół z dnia 11.10.2016 r 00:33:44, J. R. - e – protokół z dnia 11.10.2016 r 00:36:50 /

Wnioskodawca był zarejestrowany jako osoba bezrobotna w okresie od dnia 19 stycznia 1995 r do 31 stycznia 1999 r, w okresie od 20 stycznia 1995 r do 19 stycznia 1996 r pobierał zasiłek dla bezrobotnych. W okresie 16 grudnia 1998 r do 11 stycznia 1999 r pobierał dodatek szkoleniowy.

/zaświadczenie – k. nienum. akt ZUS, zaświadczenie – k. 34/

Wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą – z tego tytułu w okresach:

- od 1 września 1990 r do 14 lipca 1991 r ,
- 16 sierpnia 1991 r do 15 lipca 1992 r,
- 1 października 1992 r do 31 stycznia 1993 r ,

opłacał składki na ubezpieczenie społeczne.

W okresie od 1 lutego 1993 r do 30 października 1993 r pobierał zasiłek chorobowy a od 31 października 1993 r do 25 października 1994 r świadczenie rehabilitacyjne.

W okresie od 26 października 1994 r do 31 stycznia 1995 r działalność gospodarcza została zawieszona.

/poświadczenie dotyczące opłacania składek – k. nienum. akt ZUS/

Wnioskodawca ma niepełnosprawne dziecko – syna K. D., który urodził się w dniu (...), jest zaliczony do znacznego stopnia niepełnosprawności, od urodzenia, wymaga konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

/kserokopia orzeczenia o stopniu niepełnosprawności – k. 33/

Od 1 marca 1996 r żona wnioskodawcy pobiera emeryturę.

/zaświadczenie – k. 51/

Decyzją z dnia 2 czerwca 2016 r ustalono dla wnioskodawcy wysokość kapitału początkowego. Do jego ustalenia na dzień 1 stycznia 1999 r przyjęto 19 lat, 4 miesiące i 23 dni okresów składkowych i 1 rok, 8 miesięcy i 25 dni okresów nieskładkowych. Nie przyjęto żadnego okresu z tytułu sprawowania opieki nad dzieckiem. Decyzją z dnia 21 lipca 2016 r ponownie ustalono wysokość kapitału początkowego – okres składkowy i nieskładkowy nie uległ zmianie.

/decyzje – k. nienum akt ZUS/

W karcie przebiegu zatrudnienia organ rentowy uwzględnił następujące okresy:

- 25 maja 1973 r – 31 sierpnia 1989 r – 16 lat, 3 miesiące, 7 dni,
- 1 września 1990 r – 14 lipca 1991 r – 10 miesięcy , 14 dni,
- 16 sierpnia 1991 – 15 lipca 1992 – 11 miesięcy, 1 dzień,
- 1 października 1992 – 25 października 1994 r – 2 lata, 25 dni,
- 1 lutego 1993 – 25 października 1994 r – 1 rok, 8 miesięcy, 25 dni,
- 20 stycznia 1995 r – 19 stycznia 1996 r – 1 rok, 1 dzień.

Łącznie : 22 lata, 10 miesięcy, 13 dni.

/karta przebiegu zatrudnienia – k. 10 akt ZUS/

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów i zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie skutkuje oddaleniem odwołania.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 poz. 887), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku (art. 196 ustawy) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz,
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki: osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 65 lat (dla mężczyzn), oraz mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat (dla mężczyzn).

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 – 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia 1997 r. II UKN 417/97 – (...)) i US (...) i wyrok Sądu Najwyższego z 15 listopada 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

Stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

Dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2011 r. I UK 393/10).

Pełne zatrudnienie w warunkach szczególnych pojmowane jest jako bezwzględna cecha tego zatrudnienia jako uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia emerytalnego. Możliwe jest przy tym łączenie w przebiegu dniówki prac o różnym charakterze polegające na wykonywaniu nie jednego, lecz kilku rodzajów prac w szczególnych warunkach, wymienionych w wykazie. W takim wypadku do czasu pracy w warunkach szczególnych zlicza się czas równolegle wykonywanych czynności tylko wtedy, gdy różne prace wszystkie łącznie lub każda z osobna odpowiadają pracom w szczególnych warunkach i wszystkie razem wykonywane są stale i w pełnym wymiarze czasu pracy./tak SA w Łodzi w wyroku z dnia z dnia 2 czerwca 2016 r., III AUa 1687/15, LEX nr 2062050/

Czynności konwojowania i ładowana towaru nie są czynnościami integralnie związanymi z pracą kierowcy i praca w warunkach szczególnych łączona z takimi czynnościami oczywiście nie jest wykonywana w pełnym wymiarze. (por. wyrok SN z 28 sierpnia 2014 r., II UK 537/13.; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 2 grudnia 2014 r., III AUa 493/14; wyroki Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 18 września 2012 r., III AUA 480/12 i z dnia 27 czerwca 2013 r., III AUA 2081/12, ; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 16 grudnia 2015 r., III AUa 1083/15)

Z przywileju przejścia na emeryturę w niższym wieku emerytalnym, przysługującego pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, mogą korzystać wyłącznie pracownicy, którzy byli rzeczywiście zatrudnieni stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szkodliwych warunkach pracy. Oznacza to, że nie jest dopuszczalne uwzględnianie przy ustalaniu okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, innych równocześnie wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika./tak SA w Łodzi w wyroku z dnia z dnia 18 kwietnia 2016 r. ,III AUa 1636/15, LEX nr 2044356/.

Zgodnie z art. 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się, z zastrzeżeniem ust. 2-5, następujące okresy:

- 1) składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) nieskładkowe, o których mowa w art. 7.

Przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

Przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty dla:

- 1) płatników składek, zobowiązanych do opłacania składek na własne ubezpieczenia emerytalne i rentowe,
- 2) osób współpracujących z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność

- nie uwzględnia się okresu, za który nie zostały opłacone składki, mimo podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym w tym okresie.

Zgodnie z art. 6 cytowanej ustawy

Okresami składkowymi są następujące okresy:

- 1) ubezpieczenia;
- 2) opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości określonej w przepisach o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych, w przepisach wymienionych w art. 195 pkt 1-4 i 8, w przepisach o adwokaturze, w przepisach o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz w przepisach o pomocy społecznej;
- 3) zaliczone do okresów ubezpieczenia społecznego duchownych:
 - a) okresy pozostawania duchownymi przed dniem 1 lipca 1989 r., pod warunkiem opłacania składek na ubezpieczenie społeczne za cały okres podlegania temu ubezpieczeniu,
 - b) okresy przebywania duchownych na misjach oraz okresy prowadzenia przez duchownych działalności duszpasterskiej wśród Polonii, przypadające po dniu 14 listopada 1991 r., do dnia wejścia w życie ustawy;
- 4) czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim lub okresy jej równorzędne albo okresy zastępczych form tej służby;
- 5) działalności kombatanckiej, działalności równorzędnej z tą działalnością, a także okresy zaliczane do okresów tej działalności oraz okresy podlegania represjom wojennym i okresu powojennego, określone w przepisach o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego;
- 6) pełnionej w Polsce służby:
 - a) w Policji (Milicji Obywatelskiej),
 - b) w Urzędzie Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego i Służbie Wywiadu Wojskowego oraz Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (w organach bezpieczeństwa publicznego),
 - c) w Straży Granicznej,
 - d) w Służbie Więziennej,
 - e) w Państwowej Straży Pożarnej,
 - f) w Służbie Celnej,
 - g) w Biurze Ochrony Rządu;
- 7) pobierania zasiłku macierzyńskiego;
- 8) osadzenia w więzieniach lub innych miejscach odosobnienia na terytorium Polski na mocy skazania albo bez wyroku po dniu 31 grudnia 1956 r. za działalność polityczną;
- 9) zatrudnienia za granicą osób, które w tym czasie nie były obywatelami polskimi, jeżeli osoby te powróciły do kraju po dniu 22 lipca 1944 r. i zostały uznane za repatriantów;
- 10) świadczenia pracy po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r.

Za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne:

- 1) zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia:

a) na obszarze Państwa Polskiego - w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową,

b) obywateli polskich za granicą - w polskich przedstawicielstwach dyplomatycznych i urzędach konsularnych, w stałych przedstawicielstwach przy Organizacji Narodów Zjednoczonych i w innych misjach lub misjach specjalnych, a także w innych polskich placówkach, instytucjach lub przedsiębiorstwach, do których zostali delegowani lub skierowani; dotyczy to również członków rodziny delegowanego lub skierowanego tam pracownika, którzy podjęli zatrudnienie w tych placówkach w czasie pobytu za granicą,

c) obywateli polskich za granicą - w organizacjach międzynarodowych, zagranicznych instytucjach i w zakładach, do których zostali skierowani w ramach współpracy międzynarodowej lub w których byli zatrudnieni za zgodą właściwych władz polskich; zgoda nie jest wymagana w stosunku do pracowników, którzy wyjechali za granicę przed dniem 9 maja 1945 r.,

d) obywateli polskich za granicą - u innych pracodawców zagranicznych, jeżeli w okresie pracy za granicą były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne w Polsce;

2) pracy przymusowej:

a) wykonywanej na rzecz hitlerowskich Niemiec w okresie II wojny światowej,

b) wykonywanej na obszarze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w okresie od dnia 17 września 1939 r. do dnia 31 grudnia 1956 r.,

c) wykonywanej na rozkaz władz alianckich do dnia 31 grudnia 1945 r.,

d) wykonywanej w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach pozyskiwania i wzbogacania rud uranu oraz batalionach budowlanych podczas odbywania służby wojskowej w Wojsku Polskim;

3) zatrudnienia młodocianych na obszarze Państwa Polskiego na warunkach określonych w przepisach obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1975 r.;

4) pracy wykonywanej w czasie odbywania na obszarze Państwa Polskiego kary pozbawienia wolności, kary aresztu za wykroczenie oraz w czasie tymczasowego aresztowania - w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy określonego dla takiej pracy;

5) niewykonywania pracy po ustaniu zatrudnienia, jeżeli za te okresy na podstawie przepisów Kodeksu pracy zostało wypłacone wynagrodzenie lub odszkodowanie;

6) czasowego pozostawania bez pracy na obszarze Państwa Polskiego z powodu niemożności jej otrzymania lub niemożności podjęcia szkolenia zawodowego, w tym okresy pobierania zasiłków z funduszu aktywizacji zawodowej, zasiłków dla bezrobotnych oraz zasiłków szkoleniowych wypłaconych z Funduszu Pracy;

6a) niewykonywania pracy przed dniem 4 czerwca 1989 r. na skutek represji politycznych;

7) sprawowania mandatu posła lub senatora w Państwie Polskim;

8) internowania na podstawie art. 42 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. poz. 154, z 1982 r. poz. 18 oraz z 1989 r. poz. 178);

9) wykonywania działalności twórczej lub artystycznej na obszarze Państwa Polskiego;

a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na ubezpieczenie społeczne lub w których ubezpieczony był zwolniony od opłacania składki,

b) przypadającej przed dniem 1 stycznia 1974 r., uznane przez Komisję do Spraw Zaopatrzenia Emerytalnego Twórców, działającą przy ministrze właściwym do spraw kultury, pod warunkiem że twórca lub artysta opłacał składki na ubezpieczenie społeczne po dniu 31 grudnia 1973 r.;

10) pracy adwokatów wykonywanej na obszarze Państwa Polskiego:

a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na ubezpieczenie społeczne lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,

b) przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z tego tytułu;

11) wykonywania na obszarze Państwa Polskiego pracy nakładczej:

a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,

b) przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia z tego tytułu,

jeżeli w tych okresach osoba wykonująca taką pracę uzyskiwała wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy obowiązującego najniższego wynagrodzenia, określonego na podstawie przepisów Kodeksu pracy;

12) pracy na obszarze Państwa Polskiego w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych i w innych spółdzielniach zrzeszonych w (...) Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, w zespołowych gospodarstwach rolnych spółdzielni kółek rolniczych zrzeszonych w Krajowym Związku (...) oraz pracy na rzecz tych spółdzielni:

a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,

b) przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z tego tytułu;

13) pracy na obszarze Państwa Polskiego wykonywanej na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia oraz współpracy przy wykonywaniu takiej umowy:

a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego i okresy kontynuowania tego ubezpieczenia, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,

b) wykonywanej przed dniem 1 stycznia 1976 r., jeżeli umowa odpowiadała warunkom ubezpieczenia obowiązującym w tym dniu;

14) pozarolniczej działalności gospodarczej na obszarze Państwa Polskiego:

a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego i okresy kontynuowania tego ubezpieczenia, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,

b) prowadzonej przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia z tego tytułu, jeżeli prowadzenie działalności gospodarczej odpowiadało warunkom ubezpieczenia;

15) współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej na obszarze Państwa Polskiego objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego oraz okresy kontynuowania tego ubezpieczenia, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki;

16) ubezpieczenia społecznego duchownych na obszarze Państwa Polskiego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki;

17) pobierania stypendium sportowego z tytułu wyczynowego uprawiania sportu na obszarze Państwa Polskiego po ukończeniu 15 roku życia, z wyjątkiem okresów pobierania stypendium przez osoby uczące się lub studiujące w systemie studiów dziennych.

Zgodnie z art. 7 cytowanej ustawy okresami nieskładkowymi są następujące okresy:

1) pobierania:

a) wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wypłaconego na podstawie przepisów Kodeksu pracy,

b) zasilków z ubezpieczenia społecznego: chorobowego lub opiekuńczego,

c) świadczenia rehabilitacyjnego,

d) świadczeń wymienionych w lit. b i c po ustaniu obowiązku ubezpieczenia;

2) pobierania renty chorobowej po ustaniu zatrudnienia w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa obowiązującego w danym zawodzie lub po ustaniu obowiązku ubezpieczenia społecznego z innego tytułu;

3) niewykonywania pracy po ustaniu zatrudnienia, jeżeli za te okresy, na podstawie przepisów Kodeksu pracy, zostało wypłacone odszkodowanie;

4) przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy - z powodu opieki nad dzieckiem:

a) w wieku do lat 4 - w granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie - bez względu na liczbę dzieci - do 6 lat,

b) na które ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny przysługuje zasiłek pielęgnacyjny - dodatkowo w granicach do 3 lat na każde dziecko;

6) przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy opieki pielęgnacyjnej nad inwalidą wojennym zaliczonym do I grupy inwalidów lub uznanym za całkowicie niezdolnego do pracy oraz do samodzielnej egzystencji, sprawowanej przez członka jego rodziny w wieku powyżej 16 lat, który w okresie sprawowania opieki nie osiągnął przychodu przekraczającego miesięcznie połowę najniższego wynagrodzenia;

7) przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy niewykonywania pracy, w granicach do 6 lat, spowodowane koniecznością opieki nad innym niż dziecko członkiem rodziny zaliczonym do I grupy inwalidów lub uznanym za całkowicie niezdolnego do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo uznanym za osobę niepełnosprawną w stopniu znacznym, sprawowanej przez członka jego rodziny w wieku powyżej 16 lat, który w okresie sprawowania opieki nie osiągnął przychodu przekraczającego miesięcznie połowę najniższego wynagrodzenia;

8) urlopu bezpłatnego oraz przerw w zatrudnieniu w razie nieudzielenia urlopu bezpłatnego małżonkom pracowników skierowanych do pracy w przedstawicielstwach dyplomatycznych, urzędach konsularnych, w stałych przedstawicielstwach przy Organizacji Narodów Zjednoczonych i w innych misjach specjalnych za granicą, w instytutach, ośrodkach informacji i kultury za granicą;

9) nauki w szkole wyższej na jednym kierunku, pod warunkiem ukończenia tej nauki, w wymiarze określonym w programie studiów;

- 9a) studiów doktoranckich i aspirantury naukowej w wymiarze określonym w decyzji o ich utworzeniu;
- 9b) asystenckich studiów przygotowawczych;
- 10) dokształcania zawodowego lekarzy w klinikach akademii medycznych i oddziałach instytutów naukowych w charakterze wolontariusza - w granicach do 1 roku;
- 11) pobierania zasiłku przedemerytalnego i świadczenia przedemerytalnego;
- 12) udokumentowanej niezdolności do pracy, za które wypłacone zostały z Funduszu Pracy: zasiłki dla bezrobotnych, zasiłki szkoleniowe lub stypendia.

Sprawowanie opieki nad jedną lub więcej osobami w tym samym czasie zalicza się jako okres nieskładkowy pojedynczo jednemu członkowi rodziny. Nie dodaje się więc tych okresów opieki w zależności od liczby podopiecznych ani też więcej niż jednemu członkowi rodziny nie można zaliczyć okresu opieki nad tą samą osobą. Zwrócić trzeba również uwagę, że ustawodawca w omawianych przepisach posługuje się zwrotem "niewykonywanie pracy", co oznacza, że sprawowanie opieki przez członka rodziny może odbywać się niezależnie od tego, czy pozostaje on w tym czasie w stosunku pracy, bowiem gdyby uprawnionymi do sprawowania opieki były wyłącznie osoby pozostające w stosunku pracy w chwili rozpoczęcia opieki, użyto by tu określenia "przerwa w pracy", tak jak dawniej w art. 13 ust. 3 pkt 1 ustawy o z.e.p., co było interpretowane jako przerwa w okresie trwania stosunku pracy (zob. uchwały SN: z dnia 7 marca 1984 r., III UZP 4/84, OSNCAPiUS 1984, nr 10, poz. 169 i z dnia 5 stycznia 1987 r., III UZP 51/86, OSNCAPiUS 1988, nr 2-3, poz. 27):

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe co do: wieku – wnioskodawca ukończył 60 lat w dniu 1 maja 2016 roku, braku członkostwa w otwartym funduszu emerytalnym.

Jednakże nie spełnił wymaganych na dzień 1 stycznia 1999 roku okresów składkowych i nieskładkowych.

Z ustaleń wynika, że łączny okres składkowy i nieskładkowy w przypadku wnioskodawcy wyniósł 22 lata, 10 miesięcy, 13 dni. Brak jest zatem okresu 2 lat, 1 miesiąca, 27 dni. Wg. karty przebiegu zatrudnienia uwzględniono następujące okresy:

- 25 maja 1973 r – 31 sierpnia 1989 r – 16 lat, 3 miesiące, 7 dni,
- 1 września 1990 r – 14 lipca 1991 r – 10 miesięcy, 14 dni,
- 16 sierpnia 1991 – 15 lipca 1992 – 11 miesięcy, 1 dzień,
- 1 października 1992 – 25 października 1994 r – 2 lata, 25 dni,
- 1 lutego 1993 – 25 października 1994 r – 1 rok, 8 miesięcy, 25 dni,
- 20 stycznia 1995 r – 19 stycznia 1996 r – 1 rok, 1 dzień.

Wnioskodawca był zarejestrowany jako osoba bezrobotna w okresie od dnia 19 stycznia 1995 r do 31 stycznia 1999 r, jednak tylko w okresie od 20 stycznia 1995 r do 19 stycznia 1996 r pobierał zasiłek dla bezrobotnych i tylko ten okres mógł zostać uwzględniony. Wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą – z tego tytułu w okresach:

- od 1 września 1990 r do 14 lipca 1991 r,
- 16 sierpnia 1991 r do 15 lipca 1992 r,
- 1 października 1992 r do 31 stycznia 1993 r,

opłacał składki na ubezpieczenie społeczne. I ten okres został uwzględniony jako okres składkowy.

W okresie od 1 lutego 1993 r do 30 października 1993 r pobierał zasiłek chorobowy a od 31 października 1993 r do 25 października 1994 r świadczenie rehabilitacyjne. Także i ten okres został zaliczony.

W okresie od 26 października 1994 r do 31 stycznia 1995 r działalność gospodarcza została zawieszona, nie były opłacane składki zatem brak było możliwości uwzględnienia tego okresu.

Wnioskodawca dopiero na etapie procesu, podniósł, że winien mieć zaliczony okres sprawowania opieki nad niepełnosprawnym dzieckiem. Wcześniej – na etapie ustalania kapitału początkowego nie wskazywał na te okoliczności.

Z ustaleń wynika, że wnioskodawca ma niepełnosprawne dziecko – syna K. D., który urodził się w dniu (...), jest zaliczony do znacznego stopnia niepełnosprawności, od urodzenia, wymaga konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Wnioskodawca, oprócz własnych twierdzeń co do sprawowania opieki nie przedstawił na to dowodów. Wnioskodawca był pouczone o konieczności przejawiania inicjatywy dowodowej. /zarządzenie – k. 7 w zw. potwierdzeniem odbioru – k. 24/

Przedstawiał także różne okresy tej opieki – od października 1994 r do stycznia 1998 r, a następnie, że miałby być to okres od 19 stycznia 1995 r do lutego 1999 r. Przy czym wnioskodawca nie wykazał, by w tym okresie sprawował wyłączną opiekę nad dzieckiem. Już z załączonego oświadczenia żony wnioskodawcy wynika, że mąż pomagał jej w opiece nad dzieckiem od momentu urodzenia. Nadto od 1 marca 1996 r żona wnioskodawcy pobiera emeryturę. Zatem jedynie możliwym byłoby hipotetyczne zaliczenie okresu od 19 stycznia 1995 do marca 1996 r – 1 rok i 2 miesiące, przy założeniu, że żona wnioskodawcy wówczas pracowała. Przy czym okres ten nadal nie jest wystarczający do ustalania 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Nadal brakuje niespełna roku.

W ocenie Sądu wnioskodawca nie spełnia również warunku co do posiadania 15 lat pracy w warunkach szczególnych – stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż w okresie od 23 czerwca 1973 r do 31 sierpnia 1989 r wnioskodawca był zatrudniony w Spółdzielczym Kombinicie Budowlanym (...) w Ł., w pełnym wymiarze godzin, na stanowisku kierowcy. W tym okresie jeździł pojazdami S., J., Kamaz. Woził materiały sypkie, piasek, tłuczeń, płyty. W przypadku awarii pojazdu kierowca brał jednakże udział w naprawie pojazdu. Wnioskodawca naprawiał samochód na pewno raz w tygodniu. Czasami naprawa trwała godzinę, a czasem dwa dni. Czasami dostawał samochód zastępczy. Wnioskodawca był także konwojentem, pomagał przy rozładunku, zakładał haki.

Stosownie do § 2 ust. 1 okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W myśl § 2 ust. 2 okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

Regulacja § 2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma jednak zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84).

Co do zasady stanowisko kierowcy jest wymienione w wykazie A dział VIII pkt. 2, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, określone jako prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym pow. 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15,(...)

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach dopuścił dowód z dokumentów i z zeznań świadków.

W ocenie Sądu wnioskodawca nie wykazał w przedmiotowym postępowaniu, że w podczas tego zatrudnienia wykonywał pracę w szczególnych warunkach – stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Co prawda był kierowcą, ale także naprawiał pojazdy i był konwojentem, a więc w okresie dniówki roboczej wykonywał czynności nie wymienione w wykazie prac zaliczanych do prac w szczególnych warunkach.

Brak było zatem podstaw do przyjęcia, iż wnioskodawca wykazał, że w całym okresie spornego zatrudnienia wykonywał pracę w szczególnych warunkach - stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie i orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy